

Arrest

nr. 118 915 van 14 februari 2014
in de zaak RvV X

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, op 20 september 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 augustus 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 28 oktober 2013 met refertenummer X

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 december 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 januari 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN loco advocaat D. VANDENBROUCKE en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Ghanees staatsburger te zijn van Nzema-origine afkomstig van Takoradi. U verklaart geboren te zijn op 11 december 1996. U bent minderjarig. Uw ouders leven niet meer samen en u groeide op bij uw moeder in Takoradi. Uw vader werkt van de Nzema Royal Bank en woont in Nzema. U ging naar de St John School in Sekondi. U hebt Ghana verlaten omwille van uw homoseksuele geaardheid. U had geruchten opgevangen in uw buurt dat een andere jongen (A.K.) homo was. U zocht iemand met wie u over uw gevoelens kon praten en u ging direct op (A.K.) af. In

augustus 2012 vroeg u (A.K.) of het waar was wat er werd gezegd. (A.K.) antwoordde dat hij homo was en een of twee weken later vertelde u hem dat u ook homo was.

U was op 6 oktober 2012 met vrienden – (E.E.), (A.K.), (P.A.) – in een verlaten magazijn van vissers toen u werd betrappt. De vissers liepen jullie achterna en jullie probeerden weg te lopen. Twee van uw vrienden werden vastgenomen en u kon weglopen. U ging naar (I.) en u vertelde hem wat er was gebeurd. Er waren geruchten in de stad wat er was gebeurd en (I.) zei dat de situatie niet verbeterde en dat het beter was dat u het land zou verlaten. U vernam via (I.) dat uw twee opgepakte vrienden bijna dood werden geslagen en werden opgesloten in het politiekantoor. De politie ging langs bij uw moeder op zoek naar u en de politie bracht uw moeder op de hoogte van uw homoseksuele geaardheid. Uw moeder antwoordde dat ze niet wist waar u was. U hebt Takoradi verlaten op 15 oktober 2012 en u ging naar Accra. U leerde via uw vriend (I.) de smokkelaar (M.) kennen en u verbleef enkele dagen bij hem. U hebt Ghana verlaten op 23 oktober 2012 en op 25 oktober 2012 in België asiel gevraagd.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een 'gegronde vrees voor vervolging' zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

U verklaart uw land van herkomst te hebben verlaten omdat u vervolging vreest omwille van uw homoseksuele geaardheid, maar volgende bedenkingen dienen bij uw verklaringen op het Commissariaat-generaal te worden gemaakt.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u de vermeende oorzaak van uw problemen, uw homoseksuele geaardheid, niet aannemelijk kan maken. Zo reageert u op de vraag wat het voor u¹ betekent om homoseksueel te zijn dat het voor u normaal is en dat het een gevoel is, dat niemand u kan zeggen wat te zijn (zie gehoor CGVS, p.9). U geeft aan dat u op internaat contact had met een oudere student (B.C.) (zie gehoor CGVS, p.9). U stelt dat u zich niet verzette en dat u dit niet deed, omdat u 'dacht dat het was wie ik was' (zie gehoor CGVS, p.9). U voegt toe dat u die gevoelens al voor lange tijd had, maar u niet zeker was door wat de mensen en de kerk erover zegt, totdat u contact had met (B.C.) en u het wist (zie gehoor CGVS, p.9). Het feit dat u zich geen vragen stelde bij noch verzette op de toenadering van (B.C.) en aangeeft dat het voor u normaal is homoseksueel te zijn, is weinig aannemelijk. Te meer daar u even later in het gehoor beweert dat u niet wist of het normaal was of niet en u geen ervaring had (zie gehoor CGVS, p.9). Het is daarbij bevreemdend dat u niet met (B.C.) sprak over jullie gevoelens en u op de vraag of (B.C.) homoseksueel was, enkel stelt dat u voelde dat hij het deed voor het plezier (zie gehoor CGVS, p.10). Het lijkt alsof u uw homoseksuele geaardheid aanvaardde zonder zich hierbij vragen te stellen wat toch enigszins vreemd is gelet op de strafbaarstelling en het heersende sociale en religieuze stigma ten aanzien van homoseksualiteit in uw land van herkomst.

Bovendien is het opmerkelijk dat u zelf naar (A.K.) stapte met de vraag of hij homoseksueel was (zie gehoor CGVS, p.8). Hoewel u aangeeft dat u niet wil dat het geweten is dat u zelf homoseksueel bent, besloot u wel om dit een week of twee weken later aan (A.K.) te zeggen (zie gehoor CGVS, p.8). Uw verklaring dat u iemand als homoseksueel zou herkennen doordat die persoon zich vrouwelijker gedraagt, lijkt eerder op een stereotiepe beschrijving van een homoseksueel. Op de vraag wat u zou doen om te weten te komen of een andere man homoseksueel is, stelt u kortweg dat u er gewoon naartoe zou stappen en het zou vragen (zie gehoor CGVS, p.12). Uw verklaringen betreffende de ontdekking en beleving van uw beweerde homoseksuele geaardheid komen bijgevolg hoegenaamd niet doorleefd en niet overtuigend over in de gegeven context.

Verder zijn uw verklaringen wat betreft de door u vermelde vervolgingsfeiten in uw land van herkomst eveneens niet overtuigend te noemen. Zo verklaart u voor het Commissariaat-generaal dat u en enkele vrienden betrappt werden tijdens het hebben van seksueel contact in een verlaten vissershuis (zie gehoor CGVS, p.7 en p.10). U stelt dat u op dat moment samen was met (E.E.), (A.K.) en (P.A.) (zie gehoor CGVS, p.8). Het is merkwaardig dat u zich kenbaar maakte aan (A.K.) als homoseksueel en u hem benaderde als de persoon met wie u over uw gevoelens zou kunnen praten (zie gehoor CGVS, p.8), maar dat u verder niet meer over (A.K.) zou weten. U geeft aan dat hij homoseksueel is, dat hij in de buurt woont en hij niet meer naar school ging, maar verder bleek u spontaan niets meer over (A.K.) te kunnen vertellen (zie gehoor CGVS, p.8). Dit is opmerkelijk, gezien u beweert vrienden te zijn en hem vaak zag voordien (zie gehoor CGVS, p.8), bovendien had u hem in vertrouwen genomen.

Hierbij kan opgemerkt worden dat het erg frappant is en niet overtuigend overkomt dat jullie zulk risicovol gedrag zouden stellen in een homofobe omgeving zoals u ze zelf beschrijft tijdens het gehoor voor het Commissariaat-generaal. Het beweerde gestelde gedrag op een publieke plaats waar jullie niet de nodige voorzorgsmaatregelen zouden hebben getroffen – u verklaart immers dat een visser jullie betrappt had voordat jullie het zelf wisten (zie gehoor CGVS, p.10) – komt niet geloofwaardig over in het licht van de door u beschreven taboesfeer die rond homoseksualiteit heerst in uw land van herkomst.

Vervolgens dient te worden opgemerkt dat u geen nieuws hebt van uw vrienden die werden opgepakt. Zo verklaart u geen contact te hebben met vrienden in Ghana (zie gehoor CGVS, p.3). U stelt dat u naar uw vriend (I.) vluchtte en hij u in contact bracht met de smokkelaar (zie gehoor CGVS, p.5). Het is merkwaardig dat u geen contact meer heeft met (I.) (zie gehoor CGVS, p.5), te meer hij op de hoogte was van uw situatie en u de raad gaf om het land te verlaten. U verklaart later tijdens het gehoor geen nieuws te hebben van (E.E.). U voegt toe dat naar hem vroeg bij uw broer maar dat er geen nieuws van (E.E.) is sinds jullie beiden konden ontsnappen (zie gehoor CGVS, p.8). Overigens blijkt u niet te weten of er een zaak of aanklacht tegen u is gericht bij de Ghanese autoriteiten (zie gehoor CGVS, p.12). Hoewel u verklaart dat u op heterdaad door de vissers werd betrapt en uw vrienden werden gearresteerd is het weinig aannemelijk dat u verder geen informatie zou hebben over de zaak. Er mag van u verwacht worden dat u, in uw vermeende situatie, op welke wijze dan ook, zou getracht hebben contact op te nemen met uw thuisbasis om te vernemen hoe uw problemen geëvolueerd zijn.

Uit al het voorgaande blijkt dat u bezwaarlijk kan stellen dat u uw land uit 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève heeft verlaten of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen.

De door u neergelegde documenten wijzigen hetgeen hiervoor werd uiteengezet niet. De kopie van uw geboorteregistratie (n°8142 op naam van Rowli Enor dd.3.1.2013 te Takoradi), de studentenkaart en de kaart van de ziektekostenverzekering bevatten identiteitsgegevens die hier niet ter discussie staan. De getuigenis en de foto's van (J.R.) betreffen persoonlijke briefwisseling wat echter geen objectieve bewijs is van de door u aangehaalde vrees. De foto's tonen aan de (J.R.) u en uw familie bezocht in Ghana, maar vormen geen aanwijzing van de door u aangehaalde feiten. De internetartikelen betreffen algemene informatie over de situatie van homoseksuelen in Ghana, waarin u niet persoonlijk wordt vermeld en doen verder geen afbreuk aan bovenstaande motivering. De emails betreffen uw registratie op gay sites, maar vormen op zich geen bewijs van uw beweerde homoseksuele geaardheid of de door u aangehaalde feiten.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Over de gegrondheid van het beroep.

2.1.1. In wat zich aandient als een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van het zorgvuldigheidsbeginsel, van de materiële motiveringsplicht en van artikel 48/3 en 48/4 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: vreemdelingenwet).

Verzoeker stelt dat het voor hem normaal is homoseksueel te zijn, dat het een gevoel is dat hij al sinds lange tijd kent. Verzoeker kan maar uitdrukken wat hij voelt en wie hij is. Bewijsstukken omtrent zijn homoseksuele geaardheid voorleggen is onmogelijk. In zijn relatie met (B.C.) voelde verzoeker goed aan dat beiden homoseksueel waren en hij stelde zich daar geen vragen bij. Verzoeker kan onmogelijk zijn gevoelens onderdrukken ondanks het gegeven dat homoseksualiteit in Ghana verboden is.

Aangaande zijn relatie met (A.K.) stelt verzoeker dat hij van in den beginne aanvoelde dat deze jongen eveneens homoseksueel was. Aangezien verzoeker enige diepgaande gevoelens koesterde voor deze jongen, heeft hij achteraf inderdaad bevestigd dat hij tevens homoseksueel was. Op die manier ontstond er een relatie tussen beide jongeren.

Het CGVS vergeet volgens verzoeker dat hij minderjarig is en men niet kan verwachten dat hij doorleefde verklaringen aflegt in het kader van een interview. Het CGVS hield er volgens verzoeker evenmin rekening mee dat het besef van de seksuele geaardheid geschiedt tussen het midden van de kindertijd en de vroege jongvolwassenheid, terwijl het bewustzijn van de homoseksuele geaardheid op een later tijdstip kan plaatsvinden. De homofobe context van zijn herkomstland maakt het voor verzoeker haast onmogelijk om uiting te geven aan zijn identiteit. Een homofobe omgeving sluit de beleving van de homoseksuele geaardheid niet uit. Verder kan het volgens verzoeker inderdaad onvoorzichtig lijken om in een homofobe maatschappij elkaar als homokoppel te kussen en te omhelzen in het openbaar. Deze moeilijkheden tonen net aan dat verzoeker zijn identiteit niet vrij kan en mag

beleven, terwijl de seksuele geaardheid een fundamenteel aspect uitmaakt van zijn identiteit. Verzoeker wijst erop dat het publieke karakter van het verlaten vissershuis gerelativeerd moet worden en uit de aan onderhavig verzoekschrift toegevoegde foto's (stuk 2) kan afgeleid worden dat verzoeker wel degelijk de nodige voorzorgsmaatregelen heeft genomen. Het feit dat zij betrappt werden, doet hieraan geen afbreuk.

Verzoeker kende (A.K.) van vroeger en zij beleefden de eerste intieme momenten, doch er kan niet verwacht worden dat verzoeker het ganse levensverhaal van (A.K.) kan vertellen: hij kende (A.K.) van in het dagelijkse leven, doch beiden kwamen niet bij elkaar in huis en kenden elkaars levensloop slechts op een vage manier. Het CGVS houdt opnieuw geen rekening met het feit dat het gaat om minderjarigen die niet beseften wat de impact was van hun daden.

Daar verzoeker schrik heeft voor zijn leven en veiligheid is het normaal dat hij geen contact meer zoekt met zijn vrienden en met (I.). Ook met het thuisfront heeft verzoeker thans geen contact aangezien hij vreest dat de politie nog steeds op zoek is naar bewijzen waar verzoeker verblijft en hij geen sporen wil nalaten. Evenmin wil hij zijn moeder in de problemen brengen door zijn gedrag en geaardheid. Verzoeker wijst er nog op dat hij ook in België contacten onderhoudt met het homomilieus.

Volgens verzoeker hield het CGVS verder te weinig rekening met zijn lage scholingsgraad. Verzoeker verwijst naar rechtspraak van de Raad. Uit het administratief dossier blijkt volgens verzoeker dat er *in casu* niet vertrokken werd vanuit een "free narrative". Onder verwijzing naar de Europese kwalificatierichtlijn meent verzoeker dat hem het voordeel van de twijfel moet worden toegekend.

Inzake de subsidiaire bescherming meent verzoeker dat het CGVS geen standpunt innam, noch motiveerde waarom geen subsidiaire bescherming wordt verleend. Verzoeker wijst erop dat hij ingeval van terugkeer het slachtoffer zal worden van een onmenselijke of vernederende behandeling die in strijd is met artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM).

2.1.2. Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift de volgende stukken: foto's van de verlaten visserij (stuk 2) en een verklaring van de heer (V.) (stuk 3).

2.2.1. De feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève is *mutatis mutandis* gelijk aan deze zoals gedaan door het EHRM bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 EVRM. Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève omvat (UNHCR, *Manual on Refugee Protection and the European Convention on Human Rights*, Regional Bureau For Europe, Department of International Protection, april 2003, updating augustus 2006, 3.7).

Artikel 3 EVRM stemt tevens inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de voormelde wet van 15 december 1980 (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

De toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus maakt integraal deel uit van onderhavig arrest, zodat een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 EVRM niet aan de orde is.

2.2.2. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag

gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Handbook and Guidelines on procedures and criteria for determining refugee status*, reissued Geneva, december 2011, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). Zij mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.2.4. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.3.1. Vooreerst dient opgemerkt dat, waar verzoeker verwijst naar rechtspraak van de Raad, de precedenterwerking niet wordt aanvaard in het Belgisch recht. De rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft geen precedentwaarde en ieder dossier wordt individueel beoordeeld.

Verder dient opgemerkt dat, hoewel iemands seksuele geaardheid betrekking heeft op zeer intieme gevoelens en de ontdekking ervan een persoonlijk proces is, het aan de asielzoeker toekomt om zijn beweerde homoseksualiteit aannemelijk te maken aan de hand van geloofwaardige verklaringen, die op hun beurt (onder meer) gezien moeten worden in het licht van het al dan niet homofobe karakter van de samenleving waaruit de asielzoeker afkomstig is. Uit een lezing van de gehoorverslagen blijkt dat de *protection officer* open vragen heeft gesteld, die verzoeker toelieten om uitgebreide verklaringen af te leggen omtrent de ontdekking en de beleving van zijn beweerde homoseksualiteit in de context van de homofobe Ghanese samenleving. Hierbij dient opgemerkt dat de ongeloofwaardigheid van een asielrelaas niet enkel kan worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, doch ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing terecht stelt dat het vreemd is dat verzoeker (i) het normaal vindt homoseksueel te zijn (gehoorverslag CGVS, p. 9), (ii) direct op (A.) afstapt om te horen of deze homoseksueel was (gehoorverslag CGVS, p. 8), (iii) een stereotype omschrijving geeft over hoe hij homoseksuelen in Ghana kan herkennen (gehoorverslag CGVS, p. 12), (iv) dergelijk risicovol gedrag stelt als het hebben van homoseksuele contacten in een openbare plaats als het verlaten vissershuis (gehoorverslag CGVS, p. 7 en 10) en (v) geen contact heeft met vrienden in zijn land van herkomst en niet weet of er een zaak of aanklacht tegen hem gericht is bij de Ghanese autoriteiten (gehoorverslag CGVS, p. 3 en 12).

Daarenboven stelt de Raad vast dat de profielen die verzoeker zou geregistreerd hebben op een aantal datingwebsites voor homoseksuelen (zie map 'Documenten' in het administratief dossier), *prima facie* niet meer terug te vinden zijn. Dit is des te opmerkelijker daar de registratie voor de website "PlanetRomeo" expliciet vermeldt dat de registratie automatisch verwijderd wordt indien niet wordt ingelogd binnen zeven dagen, alsook daar de website "bearwww" expliciet vermeldt dat verzoekers profiel binnen 24 uren op de website zou verschijnen indien het profiel wordt geaccepteerd. Bijgevolg zijn deze registraties op het eerste zicht niet van aard om verzoekers homoseksuele geaardheid aan te tonen.

De verklaringen met foto's van de heer (J.R.) die verzoeker op het CGVS neerlegde (zie map 'Documenten') en de verklaringen van de heer (V.) (verzoekschrift, stuk 3) zijn op zich evenmin van aard om verzoekers homoseksuele geaardheid aan te tonen. Immers, het gaat hier om eenzijdige verklaringen van privépersonen. Verder stelt de heer (V.) dat verzoeker een protestantse kerk bezoekt in het Kortrijkse, terwijl verzoeker op het CGVS verklaarde gelovig te zijn en iedere zondag naar een katholieke kerk te gaan (gehoorverslag CGVS, p. 4) zodat kan verwacht worden dat verzoeker duidelijke verklaringen aflegt tegenover anderen omtrent zijn religieuze praktijken. Bovendien hebben documenten

slechts een ondersteunende bewijswaarde, met name in die mate dat zij door geloofwaardige verklaringen ondersteund worden.

Anderzijds stelt de Raad vast dat verzoeker als minderjarige tijdens zijn gehoor op het CGVS een aantal verklaringen aflegde die wel degelijk aannemelijk kunnen zijn in het licht van de Ghanese samenleving. De verklaringen van verzoeker inzake de ontdekking en beleving van zijn voorgehouden geaardheid duiden op een verwardheid dienaangaande (gehoor CGVS, p. 7-12) en geven blijk van gevoelens van twijfel en angst. Gelet op het klimaat in Ghana en op het feit dat verzoeker minderjarig is, kunnen deze verklaringen, ondanks de hoger vermelde pertinente vaststellingen in de bestreden beslissing, niet als ongeloofwaardig bestempeld worden. Bovendien verklaarde verzoeker, die ter terechtzitting overeenkomstig artikel 14 PR RvV werd ondervraagd, in België een homoseksuele relatie te hebben.

Op basis van de elementen in het administratief dossier kan de Raad *in casu* niet uitmaken of verzoekers asielrelaas geloofwaardig is.

Tevens dient te worden opgemerkt dat, indien verzoekers voorgehouden homoseksuele geaardheid zou komen vast te staan, ingevolge het arrest van 7 november 2013 van het Hof van Justitie van de Europese Unie aangaande de gevoegde zaken C-199/12 tot en met C-201/12, de enkele strafbaarstelling van homoseksuele handelingen als zodanig geen daad van vervolging vormt. Daarentegen moet een gevangenisstraf voor homoseksuele handelingen die daadwerkelijk wordt toegepast in het land van herkomst dat deze strafbepaling heeft vastgesteld, worden geacht een onevenredige of discriminerende bestraffing en dus een daad van vervolging te vormen. Noch het administratief dossier, noch het verzoekschrift en de bijgevoegde stukken bevatten informatie waaruit de Raad kan afleiden dat de strafbaarstelling van homoseksuele handelingen in Ghana daadwerkelijk wordt uitgevoerd.

Aangezien de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert om verzoekers beweerde homoseksuele geaardheid en de daadwerkelijke uitvoering van de strafbaarstelling van homoseksuele handelingen in Ghana nader te onderzoeken, ontbreekt het de Raad derhalve aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de vreemdelingenwet te worden vernietigd.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 21 augustus 2013 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien februari tweeduizend veertien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS